

Pressmeddelande

Stockholm den 9 februari 2007

Vad man kan göra för att förbättra pensionsekonomin

Med början i nästa vecka skickas de orange kuverten ut med nya prognoser.

Genomsnittlig pensionsprognos för födda 1957 är 11 400 kronor.

- De flesta är nog så vana vid beskedet i orange kuverten att de inte reagerar lika mycket på beloppen nu som de första åren, säger Ylva Yngveson, Institutet för Privatekonomi på Swedbank. Men frågan är om man vet hur prognosen ska tolkas och vad man kan göra själv?

I årets orange kuvert ingår pensionsrätter intjänade till och med år 2005. Prognosen bygger på att man har dagens inkomstnivå ända fram till pensionen.

För att förstå prognosen kan man göra så här: Läs av siffran som står vid 65 år och 0 procents tillväxt och jämför med dagens lön. Skillnaden är det tapp i inkomst man kommer att uppleva på 65-årsdagen om man bara har allmän pension. Tjänstepensionen tillkommer för de flesta löntagare. För den som har 22 800 kronor i lön och en prognos på 11 400 kronor betyder det att den allmänna pensionen blir hälften av slutlönen. I alla fall om man har hunnit vara ute i yrkeslivet en tid.

Det är lätt att snegla på prognosen med två procents tillväxt. Siffran är ju högre. Tillväxten i Sverige kommer med största sannolikhet vara större än noll. Men med tillväxt kommer även lönen att stiga och man kommer att uppleva att tappet blir lika stort. Positivt med tillväxt är att köpkraften är större, men då har man också vant sig vid en högre standard.

Vad kan man göra för att få en bättre pensionsekonomi?

1. Höja inkomsten
2. Se till att omfattas av tjänstepensionsavtal
3. Placera sparande (premiepension, tjänstepension och eget sparande) till något högre risk, för att då också få möjlighet till högre avkastning
4. Jobba längre
5. Minska på utgifterna
6. Spara mer själv

1. Eftersom pensionerna beror på livsinkomsten har lönens storlek stor betydelse. För allmänna pensionen finns ett tak. Inkomster över 30 870 kronor i månaden ger inget mer i allmän pension, men ger ofta mer i tjänstepension.

2. Till tjänstepensionen sätts ofta av 3,5-4,5 procent av lönen. Har man inte rätt till pension i sin anställning kan man själv försöka spara 4 procent av lönen varje månad. (T.ex. med lön på 20 000 kronor = sparande 800 kronor/månad, 24 000 kronor = 960 kronor per månad.) Den som missat flera år med tjänstepension kan behöva kompensera mer med eget sparande.

3. Öka avkastningen utan att ta onödigt stora risker. För den som har många år kvar får avkastningens storlek stor betydelse. För det första, avsättningen till premiepension och tjänstepension motsvarar för många en nettomånadslön per år. På 12 år har man därmed sparat en hel årslön. Det är mycket pengar att förvalta. För det andra, även en liten skillnad i avkastning får stor betydelse på lång sikt. Den 30-åring som får in 5 000 kronor varje år till premiepensionen och får 6 procents avkastning i stället för 5 procent i genomsnitt har 600 kronor mer i månaden livet ut.

4. När livslängden ökar måste man jobba längre. Försäkringskassan har räknat på hur mycket längre tid det innebär för att få en pensionsnivå jämförbar med vad den som är född 1930 har fått. Det finns t o m funderingar på att ändra så att prognosen ges utifrån en annan pensionsålder än 65 år. Den som är född 1970 skulle behöva gå i pension vid 67 år och 5 månader. Och den som är född 1990 skulle behöva vänta till 68 år.

5. Vardagsutgifterna som pensionär kan till en början vara lägre än som yrkesarbetande. Men med åren stiger antagligen utgifter som har med hälsan att göra. För att få mer över till annat kan man behöva vara beredd på att dra ned på de stora utgifterna som boende, bil och fritidshus.

6. Verkar pensionspengarna inte räcka till och man inte vill jobba så mycket längre behöver man ett större eget sparande. Hur mycket man ska spara handlar om en avvägning av hur mycket man behöver för konsumtion idag och hur mycket man tror sig behöva framöver. Redan nu sätter vi av 22-23 procent av vår synliga lön till allmän pension och tjänstepension. Ju tidigare man börjar spara desto mindre belopp behövs, men ju senare desto större brukar ekonomiska utrymmet vara för att kunna spara mer. En tumregel för vanliga inkomstlägen kan vara att spara lika mycket som sätts av till tjänstepensionen, dvs runt fyra procent av inkomsten.

- Slutsatsen blir att många får välja mellan att jobba längre eller att spara mer själva om det inte går att ändra på utgiftsnivån som pensionär, summerar Ylva Yngveson. Eller kanske standarden i slutändan kommer att hänga på att man är två som kan dela på fasta utgifter. Då handlar det mer om att vårda förhållandet än om att bara vårda pengarna!

För ytterligare information:

Institutet för Privatekonomi, Swedbank

Ylva Yngveson, 08-5859 1604, 070-200 1245

Ulla Samuel, 08-5859 1638

Erika Pahne, 08-5859 1637

Maria Ahrengart, 08-5859 1615